

اندوسکپی سینوس‌های پارانازال همراه با سپتورینوپلاستی

دکتر محمد نعیمی

دانشیار و متخصص گوش، گلو و بینی و عضو مراکز تحقیقات گوش، گلو، بینی و جراحی سر و گردن-

دانشگاه علوم پزشکی مشهد

خلاصه

مقدمه: اتخاذ تصمیم راجع به این که دو جراحی اندوسکپی سینوس‌های پارانازال و سپتورینوپلاستی را توأمًا انجام دهیم و نتایج عوارض این دو جراحی را با هم یا جداگانه بررسی نمائیم.

روش کار: 51 بیمار از بیمارانی که همراه با سپتورینوپلاستی به علت نیاز تحت عمل جراحی اندوسکپی سینوس‌های پارانازال به صورت همزمان قرار گرفته بودند به صورت گذشته نگر تحت بررسی قرار گرفتند و عوارض این جراحی‌ها وقتی با هم و یا به تنهائی انجام می‌شود مورد مقایسه قرار گرفتند.

نتایج: سن بیماران بین 19-47 سال با متوسط سن 26 سال بودند. در 51 بیمار مورد بررسی عارضه بزرگ جراحی وجود نداشت فقط 3 مورد (5/8٪) عوارض کوچک جراحی شامل: یک مورد (1/96٪) اکیموز پری اریتال بعد از عمل و دو مورد (3/92٪) اپیستاکسی بعد از عمل وجود داشت، که به سهولت کنترل شدند.

نتیجه گیری: نتایج این مطالعه نشان می‌دهند که توأمًا انجام می‌شود موقوفیت آمیز است و ریسک عوارض جراحتی را بالا نمی‌برد.

واژه‌های کلیدی: آندوسکپی سینوس، عوارض سپتورینوپلاستی

مقدمه

در واقع شروع این جراحی توأم یعنی سپتورینوپلاستی و جراحی توأم را برای بیماران، که نیازمند اقدامی برای درمان سینوزیت اندوسکپی سینوس‌های پارانازال داشتند، هم‌زمان خود دارند انجام داده‌اند.

بعداً Shemen در سال 1991 همراهی این دو جراحی را با هم توصیه کرد (2).

دکتر Millman در سال 2002 نیز همراهی این دو جراحی را با هم توصیه نمود (3) و بعد در سال 2005 دکتر Mazolla و سایر همکارانشان همراهی این دو جراحی را با هم با توجه به توربینت تحتانی گزارش نمودند (4) و همگی معتقدند که این دو جراحی با هم عوارض بیشتری از آن چه که هر کدام به تنهائی ایجاد می‌کنند به وجود نمی‌آورند (4-2). در بیماران مورد مطالعه

Lee و Janatan و چون جراحی آندوسکپی سینوس‌های پارانازال به خاطر بودند که وسائل دقیق جراحی و احترام به آناتومی دقیق دیواره لترال بینی و فیزیولوژی بستر مخاط موکوسیلیاری از این که جراح به جاهای ناخواسته‌ای وارد شود جلوگیری می‌نماید، می‌توان این جراحی

آدرس مؤلف مسؤول: مشهد- بیمارستان قائم (عج) گروه گوش، گلو و بینی
Email: dr.Naeimi@gmail.com 0511-8412492

تاریخ وصول: 19/3/86 تاریخ تاییل: 1/4/86

ما که جراحی سپتورینوپلاستی آن ها بروش باز یا بسته، همراه با در طی چهار سال، 51 بیمار از بیماران مراجعه کننده برای سپتورینوپلاستی که مشکل بیماری سینوس های پارانازال داشتند، آندوسکبی سینوس های پارانازال انجام شد مشکل و یا عوارض FESS قرار گرفتند، که 9 بیمار مرد و 42 بیمار زن بوده اند. سن آن ها بین 47-19 سال و متوسط سن 26 سال داشته اند.

بیماران علاوه بر سپتورینوپلاستی تحت عمل آندوسکبی سینوس های پارانازال قرار گرفتند. از این تعداد بیمار آنتروستومی ماکریلا 32 مورد اتموئید کتونی قدامی و 18 مورد اتموئید کتونی خلفی، 2 مورد تخلیه سینوس اسفنوئید و 12 مورد جراحی روی توربینت میانی که اکثر آنها Cancha bulosa بوده اند.

بیمارانی که ما برای جراحی آندوسکبی سینوس های پارانازال به همراه سپتورینوپلاستی انتخاب کردیم مشکلاتشان بیشتر در ناحیه Osteomeatal complex یا کورنه میانی، سینوس ماگزیلر یا سینوس اتموئید بود و بیمارانی که مشکلی در سینوس فروناتال داشتند Stage شدند یعنی در یک مرحله جراحی FESS شدند، و در مرحله بعدی سپتورینوپلاستی شدند، و بالطبع در این مطالعه قرار نگرفتند.

جدول ۱- تعداد و محل ابتلاء

سینوس	تعداد
ماکریلری	49
آتموئید قدامی	32
آتموئید خلفی	18
اسفنوئید	2
جراحی توربینت	12

در این موارد هیچ گونه عارضه جدی در ضمن جراحی نداشتم. فقط یک مورد اکیموز اطراف اریست و دو مورد خونریزی بینی مدت حداقل 6 ماه از نظر عوارض پیگیری شدند. ضمناً تمام بیمارانی صبح روز بعد از عمل، بعد از خارج کردن تامپون بینی اتفاق افتاد که یک مورد با تامپون مجدد بینی و یک مورد دیگر در افق عمل با دید آندوسکبی خونریزی کنترل شد.

نتیجه آسیب شناسی تمام بیماران بعد از جراحی بررسی شد و قرار گرفتند و بالطبع در این مطالعه گنجانیده نشدند. تمام بیماران قبل گزارش آسیب شناسی همگی عفونت مزمن بود. سعی کردیم در انتخاب این بیماران به علت این که بعد استیکی برای بیمار کمال هیپرتانسیون و بیماری های خونریزی دهنده، مصرف سیگار، مصرف آسپرین و استروئید بررسی شدند. PTT, PT, CT, BT بیماران دقیق CT-PT و PTT بیماران سعی کردیم بیماران فشار خونی یا قند، یا بیماری های سیستمیک خونریزی دهنده توأم جراحی نشوند و بیمارانی که مصرف، سیگار یا مصرف آسپرین و استروئید دارند حداقل دو هفته قبل از عمل مصرف آن را قطع

روش کار

تمام کسانی را که طی 4 سال گذشته تحت عمل سپتورینوپلاستی همراه با آندوسکبی سینوس های پارانازال قرار گرفتند، تحت بررسی قرار دادیم. اطلاعات بیماران از پرونده و شرح عمل هر بیمار استخراج شد که شامل: سن، جنس بیمار، شکایت اصلی بیمار، یافته های کلینیکی و معاینه آندوسکبی بیمار و اطلاعات به دست آمده از صحنه جراحی، شرح عمل بیمار، مشکلات حین عمل و بعد از عمل جراحی بیماران بررسی شد و تمام بیماران برای FESS برای سینوس فروناتال بود در مطالعه ما کنترل بهبودی بیماری توسط سی تی اسکن تحصیل پنوبلاستی قرار نگرفتند و این بیماران بعد از سینوس فروناتال و بعد از افق عمل با دید آندوسکبی خونریزی کنترل شد. آسپرین و استروئید بررسی شدند. PTT, PT, CT, BT بیماران به دقت از نظر بیماری های سیستمیک مثل، دیابت - آسپرین و استروئید بررسی شدند. آسپرین و استروئید بررسی شد. نتایج

کرده باشند. همان طور که پیشتر ذکر شد بیماران سینوس فرونتال در این مطالعه قرار نگرفتند. اکثرآ جراحی اندوسکپی بیمار قبل از شروع سپتورینوپلاستی انجام شد. 12 بیمار ابتدا سپتوپلاستی شدند که دید بهتری نسبت به آندوسکپی پیدا کنیم.

بحث

وجود بیماری‌های التهابی سینوس‌های پارانازال یکی از مشکلات عمدۀ و فراوان در بیماران متقاضی جراحی استیک بینی است. اکثر بیماران در دو مرحله جراحی می‌شوند در یک مرحله سعی می‌شود زمینه عفونی بیمار حذف شود و در مرحله دیگر تصمیم برای جراحی استیک روی بینی گرفته می‌شود، به عبارتی همزمانی سپتورینوپلاستی با جراحی سینوس‌ها به خاطر وجود زمینه عفونی، همیشه این ترس را در ذهن جراح مبتادر می‌سازد که انجام این دو جراحی توأمًا شناس عفونت‌های بعد از جراحی را بیشتر می‌سازد، و یا کمپلیکاسیون‌های ناشی از جراحی سینوس ممکن است نتیجه جراحی زیبائی بینی را به مخاطره بیندازد. به طور خلاصه این مسئله همیشه تصمیم‌گیری جراح را با تردید همراه می‌ساخت. امروزه به لطف جراحی اندوسکپی سینوس و وجود وسائل طریف برای این جراحی، وجود وسائل تأمین نور در محل جراحی عالی و توانائی بزرگنمایی خوب، توانائی‌های جراح در این زمینه بسیار بالا بوده است، به علاوه که این جراحی را تبدیل به یک جراحی minimally invasive به علاوه تمام تنگناهای تشخیصی، درمانی را بهبود بخشیده است. خلاصه این که جراحان به خاطر دقت در این جراحی FESS، تصمیم به جراحی همزمان یعنی سپتورینوپلاستی با آندوسکپی سینوس‌های پارانازال گرفتند.

این جراحی‌ها هر کدام به تنها جراحی‌های کم خطر یا بی‌خطری هستند و عوارض جراحی هر کدام نادر است. عوارض عمده جراحی FESS شامل خونریزی داخل اریت، کاهش بینائی، اپی فورا، دو بینی، لیک CSF، آبسه مغزی، منتثیت، خونریزی شدید بینی، آنسومی، خونریزی داخل جمجمه ترومای نازولالکریمال آقای Mazolla عقیده دارد که جراحی اندوسکپی سینوس -پنوموأنسفالوسل - صدمه کاروتید و از عوارض مینور جراحی بایستی به خاطر دقت در جراحی و غیرانوازیو بودن کمک خوبی در

از چسبندگی بینی، هیپوسومی، سردرد، اکیموز پری اریتال، آمفیزم پری اریتال یاد کرد که خوشبختانه این عوارض بسیار نادرانگ (500 Fridman در سال 2000 در یک بررسی روی بیمار سینوزیت و پولیپوزیس که به وسیله FESS جراحی شده بودند 6/2٪ عارضه خفیف و 0/2٪ عارضه مهم گزارش کرد (6). جاکبسون و همکارانش در سال 2000 در یک مطالعه روی 237 جراحی FESS هیچ عارضه‌ای گزارش نکرد (7). دکتر اشتامیرگر و همکارانش در سال 1990 در یک گزارش روی 500 نفر بیمار سینوریت مزمن هیچ عارضه‌ای گزارش نکرد (8). آقای Wigand در سال 1978 در یک مطالعه روی 315 بیمار سینوزیت مزمن که به روش FESS معالجه شده بودند هیچ عارضه‌ای گزارش نکرد (9). آقای Delank و همکاران در یک مطالعه که فونکسیون بویایی بعد از جراحی برای سینوزیت مزمن را روی 115 نفر در سال 1998 گزارش کرد هیچ عارضه‌ای را گزارش نکرد (10). عوارض و خطاها رینوپلاستی اولیه شامل: بدشکلی‌ها که pinched tip در هر ناحیه‌ای از بینی می‌تواند باشد از جمله pally beak، short nose مثل فروکش کردن زاویه داخلی بینی و خونریزی و عفونت‌های پوستی - مشکلات تیغه بینی، انسداد بینی و... است (11، 12). ولی میزان این عوارض در گزارش آقای Hoffman ٪3 گزارش شده است (13). در گزارش آقای Lawson میزان این عوارض 4-2٪ گزارش شده است (14). وقتی FESS و رینوپلاستی با هم انجام شده است میزان کمپلیکاسیون را زیاد نکرده‌اند.

نداشته است و فقط 4٪ بیماران اشکال کمی (جزئی) برایشان باقی می‌ماند که مجدداً با آندوسکوپی اصلاح شده است (4). آفای Janatan lee و همکاران، Shemen و همکاران و Millman و همکاران (1-3) مجموعاً 172 بیمار که این نیازمند سپتوپلاستی بودند 32 بیمار (62٪) ابتدا سپتوپلاستی و بعد FESS و بعد رینوپلاستی به صورت بسته شدن و 5 بیمار (9٪) ابتدا FESS شدن و سپس رینوپلاستی بسته شدن 9 بیمار (17٪) ابتدا FESS و سپس رینوپلاستی باز شدن و 5 بیمار (9٪) ابتدا سپتوپلاستی

و سپس FESS و سپس رینوپلاستی باز شدن جدول شماره ۲.

جدول ۲- تعداد، ترتیب و نوع انجام عمل جراحی و عوارض

ترتیب انجام جراحی	تعداد	درصد	عوارض
سپتوپلاستی + رینوپلاستی بسته	32	62٪	2 مورد اپستاکسی
+ رینوپلاستی بسته	5	9٪	0
- FESS رینوپلاستی باز	5	9٪	0
- FESS - رینوپلاستی باز	9	17٪	یک مورد اکی موذ پری اریبت

دو مورد از بیماران روز بعد از جراحی موقع خروج تامپون دچار خونریزی از بینی شدن که یک مورد با تامپون قدامی و یک مورد با دید آندوسکوپیک کنترل شد. یک مورد از بیماران دچار خون مردگی پری اریتال شد. هیچ کدام از بیماران ما تا حداقل شش ماه بعد از عمل هیچ گونه عارضه‌ای مشاهده نشده است.

نتیجه گیری

با توجه به این که وفور بیماری‌های التهابی سینوس‌های پارانازال نزد بیماران متقاضی سپتوپلاستی زیاد است و هافته

بهبود راه هوایی می‌تواند بکند و در نتیجه تأثیر بسزائی در نتیجه جراحی استیک بینی دارد و در یک مطالعه روی 72 بیمار که تواماً جراحی FESS و سپتوپلاستی شده‌اند، نتیجه گیری می‌کند که جراحی توام هیچ اثر بدی در نتیجه جراحی زیائی

جراحی توأم برایشان انجام شده است گزارش می‌کنند که یکی از آن‌ها خونریزی مختصری داشته است که با یک تامپون مختصر کنترل شده است و یک بیمار دیگر آبse بافت نرم ناحیه گلابلا همراه با سپتی سمی و میوکاردیت داشته‌اند.

Toffel و همکاران در بزرگترین گروهی که گزارش EFSS و سپتوپلاستی به صورت تؤام قرار گرفتند (1)، 3 مورد خونریزی گزارش کرد که نیاز به ترانسفوزیون داشتند، 27 مورد چسبندگی و 2 مورد مشخص شدن پریوست اریبت و اشاره می‌کند که معلوم نیست که این عارضه مربوط به همراهی این دو جراحی با هم باشد یا اگر FESS به تنهایی هم انجام می‌شد، به وجود می‌آمد.

یک نکته، بسیار با اهمیت است و آن وفور بیماری‌های التهابی سینوس‌های پارانازال در بیماران متقاضی عمل سپتوپلاستی است، و پرداختن و توجه به این نکته کمال اهمیت را دارد در یک مقایسه همزمانی این دو جراحی زمان مجموع این دو عمل، از انجام دو عمل کوتاه‌تر است، به علاوه هزینه بیمار رانیز کاهش می‌دهد نکته با اهمیت و در خور توجه دیگر این که وقتی عفونت حاد وجود دارد و ترشحات چرکی یا قارچی داریم نبایستی این دو جراحی با هم انجام شود (15). در بیماران ما 37 مورد (72٪) جراحی به صورت closed بوده است و 14 مورد (27٪) بیماران به صورت open عمل شده‌اند و چون FESS بیماران همیشه قبل از سپتوپلاستی بوده است، اگر متوجه چرک واضح یا ترشحات قارچی شدیم جراحی سپتوپلاستی بیمار stage شده است، البته ابتدا در تمام بیماران که شک سینوزیت وجود داشت یک دوره کامل درمان طبی برای سینوزیت بیماران انجام می‌شد. از بیماران‌ما 14 مورد (72٪) بیمار تحت عمل سپتوپلاستی قرار نگرفته‌اند (3)، بیمار دیگر (72٪)

خواهد شد. به علاوه زمان جراحی مجموع کوتاه تر است و نیز در مقام مقایسه عوارض جراحی توام از عوارض جراحی هر کدام به صورت جداگانه بیشتر نخواهد بود.

ما و مطالعات جدید نشان می دهد که انجام سپتورینوپلاستی و FESS اگر با هم انجام شود جراحی‌طمثی است. از طرفی در ضمن جراحی اندوسکپی داخل بینی به مشکلات تنفسی داخل بینی توجه می کنیم و از طرف دیگر انجام این دو جراحی توامًا باعث کم کردن دوران بستری، نقاہت و نیز هزینه بیمار

References

- 1- Lee JH, Sherris DA, Moor EJ. Combined open septorhinoplasty and functional endoscopic sinus surgery. Otolaryngology H&N surgery 2005; 133: 436-440.
- 2- Shemen IJ, Matarasso A. Combined endoscopic sinus surgery and aesthetic rhinoplasty: A pilot study. Am J Rhinol 1991; 5:131-6.
- 3- Millman B, Smith R. The potential pitfalls of concurrent rhinoplasty and endoscopic sinus surgery. Laryngoscope 2002; 112:1193-6.
- 4- Ricardo MF, Giovani F. Rhinoplasty and endoscopic sinus surgery for functional and inflammatory nasal sinus disorder. Plastic and Reconstructive surgery 2005; 115 (3):705-710.
- 5- Hultz KJ, Stankiewis JA. Eds: Cummings CW, Flint PW, Harker LA. Primary sinus surgery. Cummings otolaryngology Head and neck surgery vol.2 fourth ed. 2005; 1229-54.
- 6- Friedman M, Landsberg R, Tomyeri H. Middle Turbinate Medialization and preservation in endoscopic sinus surgery 2000; 123:76-80.
- 7- Jakobsen J, Svenstrup F. Functional endoscopic sinus surgery in chronic sinusitis, a series of 237 consecutively operated patients. Acta otolaryngology Suppl 2000; 543:158-61.
- 8- Stamberger H, Pasawetz W. Functional endoscopic sinus surgery .Concept, indication and result of the Messerklinger technique.Ear Arch Otolaryngology 1990; 247: 63-76.
- 9- Wigand ME, Steiner W, Jauman MP. Endonasal sinus surgery with endoscopical control from radical operation to rehabilitation of the mucosa. Endoscopy1978; 10: 255-60.
- 10- Delank KW, Stoll W. Olfactory function after endoscopic sinus surgery for chronic sinusitis Rhinology 1998; 36: 15-195.
- 11- Daniel RK, et al Advanced technique for difficult nose, Rhinoplasty an atlas of surgery technique Springer, 2002; 341-345.
- 12- Kim DW, Manuel A, Lopez DM. Revision rhinoplasty Cummings otolaryngology Head and neck surgery vol.2 fourth ed. 2005; 1115-35.
- 13- Hoffman JF, Cook TA. Complications of rhinoplasty. In: Eisele DW, editor. Complications in head and neck surgery. St. Louis: Mosby; 1993. p. 471-80.
- 14- Lawson W, Kessler S, Biller HF. Unusual and fatal complications of rhinoplasty. Arch Otolaryngol 1983; 109: 164-9.
- 15-Toffel PH. Simultaneous secure endoscopic sinus surgery and rhinoplasty. Ear Nose Throat J 1994; 73:554-6.

Abstract

Combined septorhinoplasty and functional endoscopic sinus surgery

Naeimi M. MD

I ntroduction: To Perform FESS along with septorhinoplasty together and compare the Surgical complication.

Materials and Methods: This is a retrospective study of 51 patients treated at the time of septorhinoplasty for sinusitis by FESS and we report the complication rate for combined and isolated surgeries.

Results: Patients' ages ranged 19-47 years (average 26 years) in my 51 cases, there were no major complication and 3 (5.8%) minor complication. (One case (1.16%) of postoperative orbital ecchymosis, and 2 cases (3.92%) postoperative epistaxis).

Conclusion: Performing septorhinoplasty and FEES at the same time had successful results without higher rate of complication.

Key words: FESS, Complication, Septorhinoplasty.